

Proposició del partit de Reus

A semblança de ço que va fer-se en l'Assemblea del maig del 1923, acordant de fer obligatori l'ingrés, quan menys en el 1er. grup d'Invalidesa, per a tot nou inscrit al Sindicat, el qui sotasigna, recolzant-se en motius i raonaments molt semblants als emprats allavors, proposa que aquesta Assemblea acordi:

"Que sigui obligatori per a tot nou-inscrit al Sindicat l'ingrés al 1er. grup de Vida (igual com ho és al d'Invalidesa) mentre, a jui del Consell, no hi hagi una raó aliena a la voluntat del sol·licitant, que l'en privi, i llevat del cas que per mor de la seva edat, tingués de pagar una quota de compensació que depassés de 500 pessetes."

Raonament:

Obligant-lo, només, a allistar-se al 1er. grup d'Invalidesa, tot nou-inscrit en el Sindicat, donem peu per a que algun d'ells faci servir la Mutual com a motiu de *interesada especulació*, per quant essent-li condonades les derrames a aquell grup corresponents, resulta que amb la sola quota fixa (no val la pena en aital cas de tenir en compte la quota de compensació per lo migrada que és en el 1er. grup d'Invalidesa, de més de, per ésser joves la majoria en referencia als quals s'escau haver de posar-se en pràctica aquell referit acord d'obligatorietat), de manera, doncs, que podem ben dir que, amb la sola quota fixa, o sigui, amb una pesseta cada mes, aquell nou-entrat, se fa mereixedor de 5 pessetes diàries, per mentre estigui malalt i per temps que sigui de durada, ço que fa que ben bé poguem dir, si tenim en compte i comparem la nostra Mutual amb *totes* les seves semblants, que a aquell soci i obligant-lo, li fem un regal.

Si només s'allista al 1er. grup d'Invalidesa, hi fa un negoci; millor que comprar *duros* a quatre pessetes.

La finalitat d'aquell acord va ésser l'aplegar de cada dia més inscrits a la Mutual, i recolzant-se en una proposta de la Secció de Vilafranca i entre els molts arguments que per a que reeixis

van emprar-se (i un dels que va fer més sort), va ésser que el Sindicat amb perfecta ètica podia privar que cap dels seus afiliats s'exposés tontament, suïcidament a la misèria.

Ben certament que aquella finalitat d'engroiximent de la Mutual, s'ha relativament aconseguit, puix segons dades facilitades per Secretaria, passen de 500 els inscrits en virtut d'aquell acord d'obligatorietat.

Un fet, però, crida força l'atenció, i en ell rau el per què d'aquesta proposició, i és, i segons dades tretes del núm. 72 del BUTLLETÍ, que siguin 1,652 els inscrits en el 1er. d'Invalidesa i solament 726 en el 1er. de Vida, passen, doncs, de 900 els que s'han cregut en el cas d'haver-se d'assegurar d'un risc de malaltia i no han pensat que podien en la mateixa morir-se i deixar potser allavors els seus, sinó en la misèria, almenys en més o menys necessitat; perquè no hem pas de creure que tots aquells 900 tinguin prou béns de fortuna per a que no els calgui preocupar-se dels qui els sobrevisquin; ni tampoc els hem de creure a tots 900 ni sense muller, ni sense fills, ni sense pares, ni sense ningú.

Potser, com deia el Dr. Tost, és que s'han aferat al "Mort jo, els que quedin ja s'apanyaran". Per si així fos, caldria per tots els mitjans privar-los-en.

Heus ací el motiu d'aquella meua proposició: 1er. Perquè entenc que avui cal més ajut que la la secció d'Invalidesa a la Secció de Vida. 2on. Perquè amb perfecta ètica podem acordar-ho, per quant és prou forta la Mutual per a poder atènyer ço que promet, o sigui, que amb una minça quota, demà de traspasat, se donguin a la vídua, fills o pares, etc., deu, vint, trenta, etc., mils pessetes.

3er. Obligant a ingressar al 1er., és més fàcil que un dia pensin d'entrar als altres grups.

4t. El company jove és el qui més afiança la Mutual i per aquesta raó i per aquella mateixa juvenesa hi té moralment tota obligació.

5.è Sols essent tots els metges de tots els